

[Miljøministeren]

ret flyovervågning af de danske farvande til styrkelse af kontrol og beredskab.

Monitering og belastningsopgørelser

Moniteringen og belastningsopgørelserne skal forbedres og styrkes særligt i Nordsøen. Det vil kræve omlægninger i det fælles monitoringsprogram for Oslo- og Pariskommissionen. Moniteringen skal give informationer om miljøtilstanden i de regionale havområder med regelmæssige tidsintervaller (f.eks. 5-årige opgørelser), og den skal kunne danne baggrund for politiske beslutninger.

Endvidere skal moniteringen indeholde belysning af nye stoffer i miljøet, langtransport og specielt vurdering af eutrofieringen. Der er en delig behov for bedre risikobedømmelser af forskellige typer stoffer og udslip i havmiljøet. En styrket indsats på disse felter vil blive drøftet med de nordiske lande og i Oslo- og Pariskommissionerne, bl.a. på baggrund af den styrkelse, som det danske monitoringsarbejde får gennem vandmiljøplanen.

Konventionernes medlemskreds

Det er dansk politik, at Pariskommissionen skal udvides med DDR og Tjekkoslaviet på grund af disse landes belastning af Nordsøen via de store europæiske floder. Danmark har derfor på Pariskommissionens årsmøde i 1987 fremsat et forslag herom. Den franske regering, som er depositarland, har i efteråret 1987 bedt de enkelte kontraherende lande om at tage stilling til, om de to lande skal opfordres til at blive parter i konventionerne. Viser det sig, at modstanden er for stor i de andre lande, vil regeringen forsøge at påvirke særligt DDR gennem det bilaterale samarbejde og øvrige Østlande gennem arbejdet i ECE's komité for miljø og vandproblemer.

Luftforurening

På luftområdet er de vigtigste opgaver at få etableret en international aftale om reduktion af kvælstofilteudslippene, suppleret af aftalen om reduktion af svovludslippene med en aftale om reduktioner efter 1993 og gennemførelse af strengere krav til udslippene fra biler.

Kvælstofilter og svovl

Arbejdet med en international aftale om kvælstofilteudslippene er i fuld gang i Genève-

konventionen. Fra dansk side arbejder regeringen for, at aftalen i videst muligt omfang skal afspejle det ambitionsniveau, som Folketinget har vedtaget med målsætningen om en reduktion på ikke under 50 pct. i år 2005 (D 12) og i planerne om skærpede krav til udslip fra biler.

Forhandlingerne er i gang, og der er mange modstridende interesser, herunder også divergerende synspunkter mellem de nordiske lande. Aftalen kommer derfor næppe til at afspejle det danske ambitionsniveau, og Danmark må være villigt til at gå på kompromis. Således vil aftalen formentlig blive en 2-trins-aftale med fastfrysning af udslipsniveauet i første fase og reduktioner i anden fase. Dette vil give dansk industri tid til at udvikle den nødvendige teknologi til gennemførelse af senere reduktioner.

Aftalen vil endvidere komme til at bygge på princippet om, at belastningen skal reduceres mest dér, hvor naturen er mest følsom (princippet om »kritiske belastninger«). Denne tankegang, som Danmark har været med til at udvikle på den tekniske plan sammen med de øvrige nordiske lande, og som i princippet er accepteret af alle, betyder i praksis, at Norge og Finland kan reducere mindre, mens Danmark, Sverige og de midteuropæiske lande skal reducere mere.

På svovlområdet findes der ikke internationale aftaler om konkrete reduktionsmål efter 1993. Det er uacceptabelt. Målsætningen for næste trin er 50 pct.-reduktioner i forhold til udslipsniveauet i 1980, så hurtigt som muligt efter 1993. Danmark vil sammen med de andre nordiske lande og efter forhandling med vore EF-partnere fremsætte et forslag i Genèvekonventionen herom i efteråret 1988. Initiativet har allerede været nævnt på mødet i november 1987.

Aftalerne på bredere europæisk basis om såvel kvælstofilte- som svovludslip skal endvidere gennemføres i EF. Under det danske formandskab i efteråret 1987 udfoldede regeringen store anstrengelser for at finde en løsning på direktivforslaget om de store fyringsanlæg. Det lykkedes ikke, men der er håb om, at forarbejdet vil kunne bære frugt i 1988. Regeringen vil presse på for at opnå en løsning, navnlig fordi det uden et direktiv i EF er vanskeligt at opnå bred tilslutning til videregående krav i Genèvekonventionen for svovldioxid og kvælstofilter.